

meddele, at der paa en Henvendelse fra den Komite, der atter har bragt denne Sag frem, til den høje Regering om, at en saadan Konvertering for Kommunerne af de ældre Laan, for at kunne gaa over i den ny Kreditforening, maatte blive lettet paa lignende Maade, som er sket ved andre Konverteringer, er svaret, at Regeringen i alt Fald for Tiden ikke har fundet tilstrækkelig Anledning til at stille noget sligt i Udsigt, men man kan i den Henseende maaske haabe, at Fremtiden vil kunne bringe det, man ønsker.

Det ærede Medlem for 8de Kreds (Breinholt-Vandborg) forekom mig, til Trods for den varme Interesse, han lagde for Dagen for Kreditforeningen, dog at fordre vel meget oplyst vedrørende denne Kreditforenings hele indre Administration. Han mente, at det var ønskeligt, at Rigsdagen blev bekendt med de Statutter, en saadan Kreditforening maatte give sig, og fandt sig ikke fuldt beroliget ved, at saadanne Statutter kun kunde faa Gyldighed gennem Approbation af Indenrigsministeriet; han ønskede ogsaa at vide, forekom det mig, hvem der egentlig skulde føre denne Sag ud i Livet. Det er imidlertid dog noget vel meget at forlange i dette Tilfælde og noget, som det ellers ikke har været Reglen at forlange ved andre Kreditforeninger, hvor dog maaske de Spørgsmaal, det ærede Medlem syntes at tillægge nogen Vægt, have en ganske anden Betydning, end de kunne have i dette Tilfælde. Der kan nemlig næppe tænkes nogen Kreditforening, som i sig selv yder en mere ubetinget Garanti end en Kreditforening, dannet af Landets samtlige Kommuner, og jo flere af disse Kommuner der slutter sig sammen solidarisk, des mere ubetinget Tillid maa en saadan Kreditforening nyde. Men saa maa man ogsaa indrette sine Statutter paa en forstandig Maade og skaffe sig en Administration, der i den omhandlede som i alle andre Retninger fuldt ud kan gøre Fyldest. Og det forekommer mig dog, at man maa gaa ud fra, at den højtærede Indenrigsminister som samtlige Kommuners øverste Tilsynsmand og Værge lige saa fuldt ud vil se ogsaa paa denne Side af Sagen, hvis Betydning jeg ingenlunde vil undervurdere, og at man derfor ganske rolig kan overlade Ordningen af hele denne Sag til Forhandling mellem den paagældende Kreditforenings Bestyrelse og den højtærede Minister.

Der har været Tale om, og det nævnes ogsaa her i Lovforslaget, at der skal ydes Bidrag ikke blot til Administrationen,

men ogsaa til Dannelsen og Vedligeholdelsen af en Reservefond. Om dette vil jeg bemærke, at Dannelsen af Reservefond jo har langt mindre Betydning ved en Kreditforening, som dannes af Landets Kommuner, end ved enhver anden Kreditforening; thi som det allerede er fremhævet, har man ikke haft noget Eksempel paa, at en Kommune ikke har kunnet svare, hvad den skulde, og det er min Overbevisning, at det heller ikke vil ske, saa længe det Tilsyn med Kommunernes hele Administration finder Sted, som nu øves. Det vil ikke kunne ske, thi en Kommune, som letsindigt — hvad der nu ikke er sandsynligt — men som kunde tænkes letsindigt at ville paatage sig større Gæld, end den var i Stand til at forrente og afdrage, vil sikkert ikke faa Approbation af de højere Myndigheder, hvad enten det maatte være Amsraadet eller Indenrigsministeriet. Man kan altsaa være rolig for, tror jeg, at i ethvert Tilfælde, hvor en Kommune engagerer sig med et nyt Laan, vil det Spørgsmaal nødvendigt komme frem, om Kommunen har ubetinget Udsigt til at kunne yde ikke blot Renter og Afdrag, men i det hele taget fyldestgøre den Kontrakt, den har indgaaet ved Stiftelsen af Laanet. Det vil naturligvis ske i de forskellige Kommuner paa meget forskellig Maade, alt efter som Kommunens hele Status maatte være. Den ene Kommune vil maaske blive nødsaget til ogsaa under Hensyn til den Anvendelse, man vil gøre af Laanet, at maatte afdrage et saadant i kortere Tid end den anden Kommune, som har sikrere Aktiver at støtte sig til. Det er altsaa et Spørgsmaal, man ikke kan sige noget i Almindelighed om, men ved ethvert Laan ville alle disse Hensyn blive tagne i Betragtning af de overordnede Myndigheder, for ikke at tale om, at Kommunalbestyrelsen selv vilde tage dem i Betragtning, og man kan altsaa med Sikkerhed paa Forhaand sige, at ethvert Laan, en Kommune vilde optage i denne Kreditforening, er i Forvejen sikret i enhver Henseende, saaledes at baade Renter og Afdrag ville blive berigtigede i rette Tid. Desuden vil næppe nogen Kommune faa Lov til at udstede en Obligation, uden at den

Rettelse:

Sp. 853, L. 5 f. n.: „uopsigelig“, læs: „opsigelig“.